

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 39-ҳадис

39/41 عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسِنَ إِسْلَامُهُ، يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا، كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ: الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمَائَةِ ضِعْفٍ، وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاهَوْزَ اللَّهُ عَنْهَا». **39.41**

39.41 Абу Саъид Худрий розияллоҳу анҳу ҳабар қиласиди, у Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Банда мусулмон бўлиб, унинг мусулмонлиги гўзал бўлса, Аллоҳ унинг қилиб ўтган барча гуноҳидан кечади. Бундан кейин фақат қасос қолади. Яхшилик (мукофоти) ўн баробардан етти юз баробаргачадир. Ёмонлик эса, агар Аллоҳ кечиб юбормаса, ўз баробар мисличадир», деганларини эшитган экан.

Манба: hadis.islom.uz

